

Koňa na řetázku,
po straně palášek
už jsem se oženil
beze všech ohlášek.

Já jsem se oženil,
a ty ses nevdala,
na koho, má milá,
na kohos čekala?

Na tebe, synečku
s modréma očima,
byla bych pro tebe
do vody skočila.

1639.

Z Jihlavska

Dycky mně bývalo
veselé vyjítí,
dyž se rozvíjalo
před našima kvítí.

Kdo mě ho zbavuje?
Vojanščí stavové,
psali mně psaníčko,
abych šel do pole.

Neplač, nenaříkej,
Nanyňko má milá,
šak jsi mně nebyla
od Boha souzená.

Včilé nám nastalo
přesmutné loučení,
já mám být zbavený
svého potěšení.

Do pole širého,
před císařa pána;
plakala má milá
do bílého rána.

Od Boha souzená,
od rodičů daná,
neplač, nenaříkej,
Nanyňko má milá.

1640.

Z Kravaře



V Ra-či-bo-řu v jednom domě ši - ju se tam ša - ty pro mě, ši - ju mi tam ka - ba - tek na vše - dni děň, na svatek.

V Račibořu v jednom domě
šiju se tam šaty pro mě,
šiju mi tam kabatek
na všední deň, na svatek.

V Račibořu v jednom domě
šiju se tam šaty pro mě,
šiju se mundyrunky,
že muším od milenky.¹⁾

Budu ja stač na ulici,
co jdu podle peru všici,
a kdybys ty věděla,
kaj budu od večera.

Když ty šaty oblikame,
co my smutně pohlidame,
o, Bože můj, Bože můj,
co my mame smutny strůj.

O, ma mila, lito če mně,
že ja musim jisč od tebe,
o, kdybys ty věděla,
kaj budu od večera!

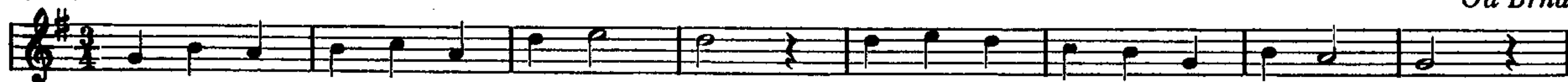
¹⁾ Kamizolka zelená,
budeš plakat, má milá,

budeš plakat a naříkat,
až ti budú sluze kapat,

do šatečka bílého,
pro synečka milého.

1641.

Od Brna



Zpí - vé - te ve - se - le, ko - hó - ti, hať se mý sr - dy - čko ne - rmó - tí,



zpí - vé - te ve - se - le, je - li to má mi - lá, hať sem de.

Zpíváte vesele, kohóti,
hať se mý srdyčko nermótí.
Zpíváte vesele,
je-li to má milá, hať sem de.

Maměnka s tatínkem plakale,
dyž mě na tó vojno chetale,
maměnko, neplačte,
radš mě Páno Boho poročte.

760. NEZACHOVALÁ

1642.

Z Pusté Polomi



Ach, ma mi - la, rozmi - la, po - jedzě - my do po - la, ach, tum u - zučkum cestečkum k Holomuci mě - ste - čku.